

ny Betingelse ind for den nye Lov, saa siger jeg, at dette er en mærkelig Misforstaaelse. Det er jo ikke os, som ville forandre en Løddel i den gamle Lov; vi have ikke givet os ud for at ville forandre den gamle Lov i mindste Maade, men naar der fra anden Side kommer Forslag om Forandring i et væsentligt Punkt i den gamle Lov, saa sige vi: Ja, det kunne vi gaa med til, naar vi faae et passende Ekvivalent derfor, saa at det Hele kan ses fra den samme Synsvinkel, som man faae det fra, da Loven af 1875 blev given. Jeg skal nu med Hensyn til den venlige Formaning, det ærede Medlem rettede til Sjællænderne — naturligvis paa de private og lokale Interessers Begne imod den almindelige Interesse for Staten, som vi have at varetage — bemærke, at jeg tror, at vor første Opgave her er at se paa det Almene Interesse og ikke særlig paa egne lokale Interesser; men dernæst vil jeg bemærke, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, naar han tror, at Staten ikke har gjort Offre for de sjællandske Baner, thi naar Staten har overladt dem til Private, hvilke gennem deres Aktier modtage en betydelig Fordel, som Staten kunde have haft, saa har Staten indirekte offeret Betydeligt paa de sjællandske Baner. Naar endelig det ærede Medlem antager, at det er nyttigt, at der gives en mere rundelig Bevilling til nye Baner end nødvendigt, saa har jeg en anden Opfattelse. Jeg tror netop, det er ønskeligt, at Sjællænderne ere sig bevidste, at der ikke kræves Andet end, hvad Staten med Rimelighed kan være tjent med, og det ærede Medlem for Slagelse (Lauher) maa vide, at hans private Ønske om at faae Banerne ind under Statens Bestyrelse naas langt lettere, naar der ikke sødes med Penge, som kunde have været sparede, end naar Pengene gives med rund Haand uden fornøden Overveelse. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, da har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at, naar man har stillet et Ændringsforslag, som ikke er tilfredsstillende, bør man være villig til at forandre det, men han glemte at sige et eneste Ord imod vor Paavisning af, at vort Ændringsforslag fuldstændig dækker og udtrykker vor Tanke. Ændringsforslaget under Nr. 2 giver Ministeren en Bemyndigelse paa de deri nævnte Billaar. Undlader Ministeren at benytte Bemyndigelsen, saa falder Forslaget under Nr. 2 bort, og benytter Ministeren Bemyndigelsen og den bydes Koncessionshaveren, men han ikke modtager den, saa falder Loven bort og Betingelsen med. Det er altsaa fuldstændig nøiagtig udtrykt, og naar der er udtalt en Villie til at mødekomme de Herrer med en anden Redaktion, saa er det ikke paa Grund af, at Forslaget, saaledes som det ærede Medlem antog, ikke er tilstrækkelig tydeligt, men for at vise de Herrer en Opmærksomhed med Hensyn til en Redaktion, som ikke skader Tanken. Jeg vil altsaa give det ærede Medlem Ret i, at

man skal stille et Ændringsforslag saaledes, at det udtrykker den Tanke, som man vil have udtrykt, men saa maa han igjen indrømme os, at den, der vil tale om et Ændringsforslags Tydelighed og Korrekthed, maa have læst det i Forveien. Med disse Bemærkninger skal jeg henstille til det ærede Thing, hvad det vil gjøre ved det Spørgsmaal, som vi have bragt paa Bane ved vort Ændringsforslag, og som, selv om det vedtages, kan ved en senere Overveelse ændres saaledes, at det utvilsomt maa anses for rigtigt fra de Herrer's Standpunkt, og tillige svare til det nuværende Forslag.

Formanden (Rabbe): Inden Forhandlingen sluttes, tror jeg, det er rigtigt, særlig efter den Anledning, som nogle Betragtninger af ærede Talere dertil give, at der fra Formandens Side gjøres nogle Bemærkninger med Hensyn til det stillede Ændringsforslag. Et Ændringsforslag, som gik ud paa at træffe en Afgjørelse af, hvilken Virkning en Forstærkningsfondskontrakt eller en hvilken som helst anden privat Kontrakt havde for Understriverne, vilde efter min Mening være at afvise af Formanden som stridende imod Grundloven. Dette er imidlertid, som ærede Medlemmer ville se, heller ikke det, som Ændringsforslagets Punkt 2 gaar ud paa, idet det nemlig ikke gaar ud paa at træffe en Afgjørelse af det Spørgsmaal, om Kontrakten fremtidig er forbindende, men paa at opstille en vis Afgjørelse deraf som Betingelse for, at Regeringen kan forlange Fuldførelsesfristen for Banen. Jeg har derfor ikke haft nogen Betænkning ved at tilstede Ændringsforslagets Fremkomst. At dette blev vedtaget og Loven derefter udkom, vilde formentlig ikke medføre, at Forstærkningsfondskontrakten havde nogen som helst anden Virkning end den, som den ellers vilde have haft; men det vilde medføre, at Indenrigsministeren maatte undersøge, om Kontrakten fremtidig var forbindende, og hvis han fandt, at den var fremtidig forbindende, kunde han ikke forlange Fristen; kun derimod, hvis han fandt den ikke fremtidig forbindende, var han i Stand til at forlange Fristen. Hvorvidt dette udtrykker Ændringsforslagstillernes Mening, er et andet Spørgsmaal; men hvad jeg har fremsat, er — tror jeg — den exakte Betydning af Ændringsforslaget, og da jeg har opfattet dette saaledes, har jeg ikke kunnet se nogen Hindring for at tilstede dets Fremkomst. — Jeg skal i Forbindelse hermed gjøre en anden, mindre væsentlig Bemærkning. Det er den, at imedens jeg i Almindelighed, naar der fremsættes en Begjæring om delt Afstemning over et Ændringsforslag, fastholder, at denne Deling skal være en mekanisk Deling, saaledes at Afstemningen over Delene giver Mening uden en eventuel Ind- eller Udskydning af nogen Del af Teksten, saa har jeg her, hvor dette ikke strengt er iagttaget, ikke fundet Betænkning ved allige-